

Гриб В. І. Свобода суб'єктивності в громадянському суспільстві та адміністративно-правове регулювання службових стосунків / В. І. Гриб // Інституалізація публічного управління в Україні в умовах євроінтеграційних та глобалізаційних викликів : матеріали щорічної Всеукраїнської науково-практичної конференції за міжнародною участю. – Київ : НАДУ, 2019. – Том 3. – С. 29-30

Факультет Права, публічного управління та адміністрування, кафедра Публічного управління та адміністрування

В. І. Гриб, кандидат філософських наук, доцент кафедри правових наук та філософії Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського

тел...: 067 4314056

e-mail: Vitalii2017@i.ua

Свобода суб'єктивності в громадянському суспільстві та адміністративно-правове регулювання службових стосунків

Актуалізація досліджень щодо удосконалення системи публічного управління тісно пов'язана з подалі зростаючим значенням інформатизації в сучасному світі. В даний час інформатизація суспільства проходить досить стрімко, а в сфері публічного управління помітно збільшується потік найрізноманітнішої інформації, вдосконалюються засоби і способи її передачі, обробки та зберігання. Процеси інформатизації, які відбуваються в державі і суспільстві, безпосереднім чином зачіпають сферу державного управління та стосуються виконавчо-розпорядчої діяльності державних службовців. Міжнародний досвід показує, що забезпечення гарантованого вільного доступу громадян до державної служби, у тому числі до службово-правової інформації, є одним із найважливіших завдань сучасних держав [3].

Ключовими із зовнішніх викликів розвитку службової діяльності управлінських кадрів є: посилення у світовому масштабі конкурентної боротьби за висококваліфіковану робочу силу та інвестиції, що привносять в проекти нові

знання, технології і компетенції, тобто за чинники, які визначають конкурентну спроможність інноваційних систем управління. В умовах низької ефективності інноваційної системи в Україні це означає збільшення відтоку конкурентоздатних кадрів, технологій, ідей та капіталу, а також інших викликів, з якими стикається не лише наша країна, але й людство в цілому [2].

Вказані виклики диктують необхідність випереджаючого розвитку окремих специфічних напрямів наукових досліджень та інформаційно-технологічних розробок, правову модернізацію службової діяльності управлінських кадрів. Головною проблемою на сьогоднішньому етапі є низький попит на інновації у сфері державного управління, а також неефективна діяльність його органів та службовців. Ні регіональний, ані державний сектор наукових досліджень не виявляють достатньої зацікавленості щодо впровадження інновацій, необхідних для поліпшення якості службової діяльності управлінських кадрів. Рівень інноваційної активності на жаль поступається країнам-лідерам в цій сфері.

Усі ці тенденції потребують коригування політики у сфері інновацій, зміщення акцентів, що проводилися до теперішнього часу, з нарощування загальних об'ємів підтримки по всіх складових національної інноваційної системи на вирішення критичних проблем для інноваційного розвитку державної і муніципальної служби.

Цілеспрямована робота з розвитку компетенцій у сфері досліджень і розробок, а також мотивацій до інновацій у вітчизняних освітніх установах розпочата лише останніми роками. Проте домінування найменш передових типів інноваційної поведінки, разом із запозиченням готових технологій, характеризує інноваційну систему як орієнтовану на імітаційний характер, а не на створення радикальних нововведень і нових технологій [4].

Відомий німецький філософ Гегель казав, що у громадянському суспільстві є лише формальна рівність, яка в свою чергу, реалізує себе у фактичній нерівності людей [1, с.205]. Йдеться не про природну нерівність людей, а про нерівність закладену в рівності формального права, що фіксує формалізм стосунків, який є по суті насильством над вільною суб'єктивністю. Людина

змушена обмежувати свою вільну суб'єктивність формальним, а не дійсним, інформаційно та інноваційно наповненим відношенням до іншої людини. І вже одне те, що свобода суб'єктивності в громадянському суспільстві має бути освячена і захищена державою та її законодавством говорить про те, що ця свобода в інформаційно-правовому розумінні стосовно службових стосунків ще не досягла своєї справжньої тотальності.

Адміністративно-правове регулювання службових стосунків покликане сприяти їх інтеграції в гуманітарний світовий простір, розвитку в нашій країні інформаційного суспільства через забезпечення комунікаційної сфери, доступу до культури, науки, залучення до політики, скорочення дистанції між країнами і континентами, вирішуючи проблеми правового і духовного розвитку. В цьому контексті адміністративно-правова феноменологія інноваційно-службових стосунків повинна протистояти пропаганді насильства, ксенофобії, та й взагалі сили як засобів розв'язання світових проблем. Мінімізація цих ризиків – мета діалогу між службами, службовцями держави і громадянами.

Список використаних джерел

1. Гегель Г.В.Ф. Философия права / Г.В.Ф.Гегель. – М.: Мысль, 1990. – 524 с.
2. Іжа М. М. Трансформація публічного управління в умовах соціально-політичної модернізації України / М. М. Іжа, А. С. Крупник //Актуальні проблеми державного управління: зб. наук. пр. — Вип. 4 (52). Одеса : ОРІДУ НАДУ, 2012. — С. 3-7.
3. Шугуров М.В. Инновационное развитие в современном мире: природа и контуры диспропорций // Политика и Общество. – 2012. - №8. – С.37-52
4. Чернова А.В. Инновации в системе управления. // Философия и культура. - 2012. - № 5.-С. 91-95.

